

АЛФРЕД ДЪО МЮСЕ ВЕНЕЦИЯ

Превод от френски: Пенчо Симов, —

chitanka.info

*Във Венеция червена
спи вода успокоена,
не потегля с кораб стар
ни един рибар.*

*Сам лъвът е на площада —
своя поглед, с дързост млада,
вперил в хоризонта блед,
вдига крак от мед.*

*Долу, сбрани в групи кротки,
много ладии и лодки —
сякаш жеравни ята
с тиха красота,*

*спят върху водата сива
и мъглив воал обвива
флаговете им безброй,
сведени в покой.*

*Спирайки за миг, луната
върху челото си мята
облак, със звезди обшит,
в мрак полуприкрит.*

*Тъй набожна монахиня
над одеждата си синя
наметало мята с плах
и свенлив замах.*

*И античните палати
с орнаменти най-богати,
стълбите от мрамор бял,
ярко заблестял,*

и самотните канали,
мостовете замълчали,
статуята с тъжен лик —
всичко в тоя миг

тръпне; часовете само
с алебардите на рамо
не помръдват — всеки бди,
както и преди.

Ах! Коя ли с трепет чака,
щом луната пръсне мрака,
мил младеж и дебне тук
жадно всеки звук?

И коя ли се е взряла
в огледало, та за бала
нова маска по-добре
да си избере?

На леглото от коприна,
в сън потъвайки, Ванина
до любовника си нов
чезне от любов;

Нарциса пък до забрава
на гуляи се отдава;
във гондолата си тя
чака утринта.

Но в Италия така е,
всеки за любов мечтае,
зрънце лудост стар и млад
имат в тоя град.

А часовникът на дожда
да ехти — не се тревожа,

*грижете му в тоя мрак
той отбройва пак.*

*Ние да броим, любима,
колко ли целувки взима
и ми дава във нощта
твоята уста.*

*Да броим сълзите сладки —
в своите минути кратки,
с тях насладата сега
праца ни тъга.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.